

UZASADNIENIE

K. D. została oskarżona o to, że:

w dniu 20 września 2014 r. w nieustalonym miejscu, podszywając się pod osobę W. K., zamieściła w jej imieniu ogłoszenie o treści matrymonialno-towarzyskim na portalu internetowym (...) wykorzystując przy tym wizerunek i dane osobowe W. K., czym działała w celu wyrządzenia jej szkody osobistej i jednocześnie wykorzystując Internet jako środek masowego komunikowania pomówiła pokrzywdzoną o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do zawodu dziennikarza, który wykonuje pokrzywdzona W. K.,

tj. o czyn z art. 190a §2 k.k. w zb. z art. 212 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k.

(akt oskarżenia, k. 250-254)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. D. i W. K. mimo wieloletniej znajomości popadły w konflikt związany z niewykonaniem przez K. D. umowy pożyczki, której przedmiotem była suma pieniężna w wysokości 200 zł, pożyczona przez oskarżoną od W. K.. Wskazaną sumę miał zapłacić na rzecz W. K. ówczesny partner K. D., P. K., jednak W. K. nie zgodziła się na przekazanie mu numeru swojego rachunku bankowego, co uniemożliwiło zapłatę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej, k. 283-284, 146-147, zeznania W. K., k. 289-290, 2-3, 37, 49, 114-115)

W dniu 19 września 2014 r. wieczorem K. D. spędzała czas wraz ze swoim partnerem A. M. oraz jego kolegą T. L. w pubach w G. przy Skwerze (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej, k. 283-284, 146-147, zeznania T. L., k. 296-297, zeznania A. M., k. 295-296)

Po powrocie do domu w nocy z 19 na 20 września 2014 r. K. D. zauważyła nieodebrane połączenia od P. K., który wysłał jej nadto link do ogłoszenia matrymonialnego W. K.. Następnie K. D. odebrała telefon od P. K., który oznajmił jej, że zamieścił wskazane ogłoszenie, posługując się adresami IP z miejscami logowania na innych kontynentach. K. D. nakazała mu usunąć to ogłoszenie, wskazując na negatywne konsekwencje prawne takiego zachowania. P. K. nalegał, aby K. D. zalogowała się na adres skrzynki mailowej, którą założył w celu odbierania odpowiedzi na ogłoszenie. K. D. zgodziła się na to, gdyż zależało jej, aby P. K. zwrócił jej pieniądze w kwocie 10.000 zł, która to kwota wynikała łącznie ze wszystkich wierzytelności K. D. przeciwko P. K.. P. K. zapowiedział K. D., że jeżeli go zadzenukuje Policji, to wówczas nie zaspokoi jej roszczeń.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej, k. 283-284, 146-147, zeznania A. M., k. 295-296)

W dniu 20 września 2014 r. o godz. 9.36 W. K. otrzymała telefon w sprawie ogłoszenia matrymonialnego, które zostało zamieszczone na portalu (...) pod linkiem (...) W. K. nie zamieszczała w Internecie jakiegokolwiek ogłoszenia tego typu. Wskazane ogłoszenie zawierało zdjęcie W. K., opublikowane na portalu (...), jej numer telefonu, miejsce zamieszkania ze wskazaniem dzielnicy S. W. K.. Ogłoszenie to było następującej treści: „27 latka, singielka, atrakcyjna, zadbana, elegancka, dobre maniere, inteligentna, komunikatywna, bez nałogów, czuła i zmysłowa z duszą romantyczki, miłym usposobieniem i pozytywnym nastawieniem, radosna buźka i kobiece kształty z poczuciem humoru i rozsądnym podejściem do życia. Poznam miłego pana tylko singla, zadbanego w miarę przystojnego, stabilnego finansowo, mobilnego, który potrafi się wysłowić w wieku 25-55. Nigdy w taki sposób nikogo nie szukałam. Nie jestem zakonnica, tylko normalną kobietą :) :) :). Jeśli spełniasz powyższe warunki to nie wahaj się i dzwoń 601-208-286. Czekam niecierpliwie. Może właśnie na Ciebie :*”

(dowód: zeznania W. K., k. 289-290, 2-3, 37, 49, 114-115, wydruk strony, k. 5-6, zdjęcie wiadomości sms, k. 43-44)

Ogłoszenie na portalu (...) zostało zamieszczone 20 września 2014 r. o godzinie 00.19. Ponadto, zawierało ono w swojej treści adres e-mail: (...), który nie należał do W. K.. Osoba posługująca się wskazanym adresem mailowym prowadziła korespondencję z osobami odpowiadającymi na ogłoszenie, podając się za W. K.. W ten sposób z ww. osobą kontakt nawiązał A. S., który wyraził chęć spotkania, a następnie po usunięciu ogłoszenia z portalu (...) skontaktował się na podany numer telefonu. Dowiedziawszy się, że W. K. nie zamieściła wskazanego ogłoszenia, lecz zrobiła to inna osoba podszywająca się pod jej tożsamość, udostępnił jej korespondencję prowadzoną z tą osobą.

(dowód: zeznania W. K., k. 289-290, 2-3, 37, 49, 114-115, zeznania A. S., k. 292-293, 87-88, wydruk strony, k. 5-6, kopie wiadomości mailowych, k. 11-30, zdjęcie wiadomości sms, k. 43-44)

Początkowo W. K. doszła do wniosku, że wskazane ogłoszenie zamieściła Internecie jej znajoma M. R. w akcie zemsty z uwagi na konflikt istniejący między nią a W. K., którego przyczyną miały być relacje M. R. z ówczesnym partnerem W. M. N.. Podejrzenia te okazały się być nieprawdziwe.

(dowód: zeznania M. R., k. 292, 91-92, zeznania W. K., k. 289-290, 2-3, 37, 49, 114-115, zeznania M. N. (1), k. 327-328, 38-39)

Wskazane ogłoszenie zostało zamieszczone z adresu IP: (...) Ponadto, ten sam adres IP posłużył do założenia adresu e-mail (...) Miejscem logowania wskazanego adresu IP była A. w (...), w stanie (...). Jednocześnie na skrzynkę pocztową przypisaną do adresu (...) logowały się IP o nr (...). Miejscem ich logowania (oprócz adresu IP (...)) była A., (...)przypisany był do H. W., ojca K. D.. Z powyższego adresu w dniu 20 września 2014 r. o godz. 18.33 do skrzynki mailowej (...) zalogowała się K. D..

(dowód: opinia biegłego z zakresu informatyki śledczej, k. 318-322, 366-368, informacja, k. 59, informacja o adresie IP, k. 64-65, informacje o danych logowania, k. 95, 101-103, informacja (...), k. 124, zeznania H. W., k. 293-29, 240-241)

Na komputerze H. W., z którego korzystała K. D. nie ujawniono żadnego oprogramowania o charakterze wtyczki lub innym, które utrudniałoby lub uniemożliwiałoby identyfikację użytkownika w sieci Internet, przy czym w dniu 6 stycznia 2016 r. zainstalowano system operacyjny obecny na dysku twardym komputera; nastąpiło wówczas nadpisanie systemu na poprzednio istniejący system.

(dowód: opinia biegłego z zakresu informatyki śledczej, k. 318-322, 366-368, informacja (...), k. 124)

K. D. w inkryminowanym czasie nie opuszczała terytorium Polski.

(dowód: kopia kart paszportu, k. 275-278)

K. D. nie była karana.

(dowód: karta karna, k. 355)

Oskarżona K. D. ma 33 lata. Ma wykształcenie średnie policealne, jest z zawodu technikiem organizacji reklamy. Utrzymuje się z pracy w Serwisie (...) w G., z czego uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 13 zł na godzinę. Nie ma majątku. Jest rozwiedziona, ma dwoje dzieci w wieku 9 i 5 lat. Jest dobrego stanu zdrowia, nie leczyła się odwykowo, psychiatrycznie ani neurologicznie. Nie deklaruje uzależnień.

(dane osobopoznawcze, k. 282)

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o wyjaśnienia oskarżonej, zeznania pokrzywdzonej W. K., zeznania świadków: A. M., T. L., H. W., A. S., M. N. (2) i M. R., a także opinię z zakresu informatyki śledczej, jak również dowody dokumentarne, w tym dotyczące danych miejsca logowania adresów IP, i wydruki wiadomości wysłanych drogą elektroniczną przedłożone przez strony w toku postępowania.

Sąd przyznał przymiot wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej K. D., albowiem były one spójne, szczegółowe i rzeczowe, a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania, w szczególności z dokumentami o danych i miejscu logowania adresów IP oraz z wnioskami opinii biegłego z zakresu informatyki śledczej sporządzonej na podstawie analizy wskazanych dokumentów oraz dowodu rzeczowego w postaci komputera należącego do H. W.. Wyjaśnienia te są nadto zgodne z zeznaniami A. M. i T. L., którzy zeznali w jaki sposób oskarżona spędzała czas w inkryminowanym okresie. W pierwszej kolejności wskazać należy, że K. D. zalogowała się do skrzynki mailowej adresu podanego w ogłoszeniu matrymonialnym w dniu 20 września 2014 r. o godzinie 18.33, a zatem tylko jeden raz kilkanaście godzin po opublikowaniu wskazanego ogłoszenia na portalu (...). Na wiarę zasługuje tłumaczenie oskarżonej, że dokonała tego w tym celu, aby spełnić żądanie P. K., od którego chciała uzyskać zapłatę kwoty 10.000 zł tytułem zaległych roszczeń. Logiczną też wydaje się konstatacja, iż gdyby faktycznie oskarżona była autorką ogłoszenia, nie logowałaby się do skrzynki mailowej adresu podanego w ogłoszeniu, z pewnością dbając w takiej sytuacji o to, aby nie być w ogóle kojarzona z tym czynem. Brak jest nadto jakichkolwiek wiarygodnych dowodów świadczących o tym, że K. D. mogła używać oprogramowania służącego do zmiany lokalizacji adresu IP logowania rejestrowanego na stronie internetowej. Nadto, K. D. w inkryminowanym czasie, tj. w chwili zamieszczenia wskazanego ogłoszenia w dniu 20 września 2014 r. o godz. 00.19 przebywała w towarzystwie (...), którzy zaprzeczyli, aby w tym czasie była ona w stanie dokonać czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia. Kolejną okolicznością przemawiającą za pełną wiarygodnością wyjaśnień oskarżonej jest fakt, że nie miała ona jakiegokolwiek motywu, aby działać na szkodę swojej dawnej, wieloletniej koleżanki W. K., co zresztą przyznała pokrzywdzona w swoich zeznaniach. Oskarżona była wprawdzie skonfliktowana z W. K., jednakże przyczyna tego stanu rzeczy była błaha i przez to nie mogła skłonić oskarżonej do takiego zachowania. Fakt, że oskarżona nie podała pokrzywdzonej danych sprawcy w dniu 20 września 2014 r., kiedy to pokrzywdzona zwróciła się do oskarżonej z pytaniem o jej udział w tym czynie, nie może świadczyć w żaden sposób o jej sprawstwie. Na oskarżonej nie ciążył obowiązek denuncjacji, a ponadto nie pozostawała ona w tamtym czasie w zażyłych relacjach z oskarżoną, stąd nie wskazała jej sprawcy, jednakże zaprzeczyła swojemu udziałowi w tym czynie. Wreszcie, wskazać należy, że okoliczność, że prokurator umorzył postępowanie przeciwko P. K. o wskazany czyn, uznając tym samym sprawstwo K. D. w żadnej mierze nie wiąże Sądu ani też nie może stanowić okoliczności przemawiającej za przyjęciem oceny dowodów zmierzającej do wykazania sprawstwa oskarżonej.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom P. K. w zakresie, w jakim wskazywały one na okoliczności uzasadniające sprawstwo oskarżonej, uznając, że stanowią one wyłącznie przyjętą linię obrony zmierzającą do usunięcia podejrzeń co do jego sprawstwa. Sąd miał na względzie, że przedmiotem postępowania, zgodnie z granicami aktu oskarżenia, jest odpowiedzialność karna oskarżonej K. D. za czyn w nim opisany, stąd Sąd w żadnym stopniu nie przesądza o sprawstwie i winie P. K. za czyn będący przedmiotem aktu oskarżenia. Jednakże nie sposób pominąć udziału P. K. w czynie zarzucanym K. D., w tym okoliczności wskazujących na jego sprawstwo, skoro kwestia ta jest ściśle powiązana z ewentualną odpowiedzialnością oskarżonej. P. K. wyjaśnił mianowicie w toku postępowania przygotowawczego, że wprawdzie nie znał W. K., jednak wiedział o konflikcie pomiędzy nią a K. D.. Stwierdził, że nie zamieszczał żadnego anonsu i długo o nim nie wiedział, zaś w czasie czynu przebywał w Anglii. Dodał także, że ktoś logował się na jego skrzynkę mailową oraz na konto na (...). Wskazane wyjaśnienia P. K. są sprzeczne z pozostałymi dowodami uznanymi za wiarygodne, w tym z wyjaśnieniami K. D., która podała, iż P. K. wprost przyznał się jej, iż to on jest autorem przedmiotowego ogłoszenia, a także opisał w jaki sposób tego dokonał. Powyższe wyjaśnienia oskarżonej znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka A. M., który także potwierdził, iż P. K. przyznał się do zamieszczenia ogłoszenia i poinformował o nim oskarżoną. W konsekwencji, Sąd uznał wskazane wyjaśnienia za niewiarygodne w zakresie dotyczącym oceny konfliktu między oskarżoną a pokrzywdzoną, jak również logowania się oskarżonej do konta P. K. na (...) i do jego skrzynki mailowej.

Sąd odmówił wiary zeznaniom W. K. w zakresie dotyczącym oceny zachowań oskarżonej. W pierwszej kolejności, należy wskazać, że okoliczności te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie odnoszą się do czynu ani nawet nie wskazują na ewentualny motyw, którym mogłaby kierować się oskarżona, decydując się na dokonanie czynu. Nadto, wskazać należy, że W. K. wprawdzie nie wskazywała na sprawstwo oskarżonej, wyraźnie podkreślając brak po jej stronie motywu do dokonania tego czynu. Niemniej zdaniem Sądu, pokrzywdzona w swojej ocenie zachowań oskarżonej zmierzała do tego, by wykazać jej sprawstwo, określając ją jako osobę nieobliczalną. Zeznania te w ocenie Sądu były skrajnie subiektywne i wyolbrzymione oraz powodowane chęcią uzyskania odpłaty za doznaną krzywdę. W konsekwencji, w tym zakresie Sąd pominął zeznania pokrzywdzonej.

Pozostałe dowody nie nasuwały jakichkolwiek wątpliwości co do swojej wiarygodności. Na szczególne uwzględnienie przy ustaleniu stanu faktycznego zasługiwał dowód z opinii biegłego z zakresu informatyki śledczej, także uzupełniającej. Opinia ta jest bowiem jasna, wewnętrznie niesprzeczna, logiczna, w związku z czym pozwala na wysnucie jednoznacznych wniosków.

Czyn zarzucany oskarżonej zakwalifikowano według przepisów art. 190a §2 k.k. w zb. z art. 212 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. Strona przedmiotowa czynu określonego w art. 190a §2 k.k. obejmuje podszywanie się pod inną osobę, wykorzystanie jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej. Strona przedmiotowa czynu określonego w art. 212 §2 k.k. polega na pomówieniu innej osoby o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego zawodu, dokonanych przy użyciu środków masowego komunikowania. Oba czyny od strony podmiotowej wymagają umyślności (art. 8 k.k.)

Fakt, że oskarżona na żądanie P. K. zalogowała się do skrzynki mailowej założonej w celu zamieszczenia wskazanego ogłoszenia, nie może wskazywać na sprawstwo oskarżonej, względnie przyłączenie się do czynu dokonanego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Podkreślić bowiem należy, że czyn zarzucany oskarżonej kwalifikowany według 190a §2 k.k. w zb. z art. 212 §2 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. nie jest przestępstwem trwałym, do którego znamion należy utrzymywanie się w czasie bezprawnego stanu wywołanego przez sprawcę, lecz jest przestępstwem jednorazowym, dokonanym z chwilą zamieszczenia wskazanego materiału na stronie internetowej. Wobec tego, w chwili logowania się przez oskarżoną, czyn ten był już dokonany przez inną osobę, a zatem oskarżona nie mogła już go dokonać z uwagi na ograniczenia czasoprzestrzenne ani też nie mogła dołączyć się do czynu popełnionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą. Jednocześnie zalogowanie do wskazanej skrzynki poczty elektronicznej jest czynnością odmienną od zamieszczenia ogłoszenia matrymonialnego wskazanego w opisie czynu zarzucanego.

W konsekwencji, zarówno analiza prawna, jak i faktyczna zachowania oskarżonej polegającego na jednorazowym zalogowaniu do skrzynki mailowej (...) nie może uzasadniać jej odpowiedzialności karnej. Wskazana okoliczność nie może nadto stanowić ogniwa łańcucha poszlak wskazujących na jej sprawstwo, albowiem – poza odosobnionymi zeznaniami P. K. – brak jest innych dowodów prowadzących do uznania, że to oskarżona dopuściła się przedmiotowego czynu. W konsekwencji Sąd przyjął, że oskarżona swoim zachowaniem nie wyczerpała znamion zarzucanego jej czynu zabronionego, a przede wszystkim – nie zrealizowała czynności wykonawczej, co wyłącza przypisanie jej sprawstwa czynu. Z uwagi na to Sąd na podstawie art. 414 §1 zd. 2k.p.k. uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Wobec uniewinnienia oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd obciążył Skarb Państwa kosztami procesu.

SSR Agnieszka Sosnowska